

Nieuwsbrief 25

Na een korte winterperiode met ijspret lijkt de lente weer op komst.

Carnaval bleef zonder storm of koude, maar ook zonder uitbundige feestvreugde, optocht en polonaise. Een enkeling maakte er in zijn eentje een feestje van.

Het is nu vastentijd. Tijd voor inkeer, al zullen velen vinden dat het welletjes is geweest met afzondering en onthouding van de geneugten van het leven.

We snakken naar de lente, naar bevrijding, naar Pasen: de dood heeft niet het laatste woord.

Toch moeten we nu vasten, de moed opbrengen om te werken aan veiligheid voor anderen en onszelf.

Theoloog Thomas van Aquino schrijft over de moed: “als je wilt zien hoe moed er in zijn meest zuivere vorm uitziet, denk dan eerder aan iemand die standhoudt te midden van gevaar dan aan iemand die ertegen ten strijde trekt.”

Van vluchtelingen, ongedocumenteerden, daklozen, economisch zwaar getroffen, kinderen en jongeren in de knel wordt wel heel veel uithoudingsvermogen en moed gevraagd. Geprezen allen die hen in deze tijd echte compassie tonen. Dat het voor allen een waarlijk Zalig Pasen zal zijn.

**Het Straatpastoraat
Den Bosch**

Gelukkig ben ik dakloos geweest

Een verrassende uitspraak voor een ex-dakloze, maar Mustafa Karagun straalt als hij het zegt. Het belangrijkste in het leven is hoop te houden, en motivatie om je aan je situatie te ontworstelen zal hij verderop in ons gesprek zeggen. Maar daarvoor moet je wel door een diep dal gaan blijkt uit zijn verhaal.

Zesenvijftig jaar geleden werd Mustafa geboren in Istanboel als middelste van 5 kinderen. Vader moest met allerlei baantjes het gezin onderhouden, maar ze hadden het niet slecht. Nu heeft hij nog contact met twee zussen die in Turkije bleven.

Zelf kwam hij met Kerst in 1993 aan in Nederland om zich te voegen bij zijn vakantie-liefde die hij als toeristengids had ontmoet. Al snel waren ze getrouwd. Controle op schijnhuwelijken was er veel in die tijd, maar bij Mustafa zijn ze nooit aan de deur geweest.

Om bij te dragen in het huishouden ging hij naast de dagen dat hij Nederlandse les volgde via het uitzendbureau in het slachthuis werken. Omdat hij snel en hard werkte werd hij overgehaald veel meer te komen werken en zo werd het al snel een fulltime baan, na korte tijd zelfs met een vast contract. Nu vindt hij het jammer dat hij toen bezwaken is voor het geld en niet goed Nederlands heeft geleerd; met Engels kon je toch overal terecht.

Voor zijn relatie was het funest. Buiten zijn werk bracht Mustafa de meeste tijd door met andere Turkse mannen en doordat er genoeg geld was, werden gokken en cocaïnegebruik mogelijk en al snel was hij verslaafd. Na tweeënehalf jaar was een scheiding onvermijdelijk.

Geen relatie betekende dat hij niet in Nederland kon blijven. Aan harde werkers in vleesverwerking en schoenindustrie was echter gebrek en met de juiste contacten wist zijn baas een visum te regelen, eerst voor een jaar en later voor vijf jaar.

Het contact met zijn ex leek zelfs even hersteld te worden en een dochttertje werd geboren. Zijn leven was echter niet veranderd en moeder en kind vertrokken naar België. Het zou drie jaar duren voor hij zijn dochter weer zag, wat hem depressief maakte.

De verslaving koste intussen zoveel geld dat hij bij de ene baas loog ziek te zijn om bij een ander zwart te kunnen werken. De drugs sloopten hem echter en na langdurige ziekte kwam hij in de WAO.

Mustafa Karagun: het straatpastoraat een veilige plek

In 2006 had Mustafa weer contact met zijn ex-vrouw die hem wilde helpen met zijn schulden. Door alle aanmaningen bleek de schuld echter opgelopen tot 50.000 euro en was uithuiszetting onvermijdelijk. Met zijn vrouw is het niet meer goed gekomen. Hij heeft veel pogingen gedaan om met zijn dochter in contact te komen, maar dat is helaas niet gelukt.

Een periode op straat volgde. Met enig plezier vertelt Mustafa over de inventiviteit om met oude spullen een eigen verblijfje op te bouwen met zelfs elektriciteit uit zonnepanelen. Door zich in nature te laten betalen voor klusjes wist hij een en ander bijeen te scharrelen.

Ommekeer

Een ommekeer in zijn leven kwam door een verblijf in Oss. Daar is hij heel goed geholpen door

instanties en hij is daar “opnieuw geboren”. Veel sporten, stoppen met harddrugs en daarna ook met blowen en roken.

Toch keerde hij terug naar Den Bosch waar hij nog vijf jaar dakloos zou zijn door hoge schulden en doordat een groot deel van zijn uitkering werd ingehouden, waardoor hij nieuwe schulden maakte om te kunnen overleven.

Veelvuldig verblijf in de bibliotheek maakt je slimmer, schertst Mustafa, en zo vond hij uit dat ten onrechte een veel te groot deel van zijn uitkering werd ingehouden. Gesteund door de oud-stratpastors Embregt en Julia is hij het gevecht aangegaan, eerst met advocaten en daarna met de hulp van sociaal raadslieden. De strijd is gewonnen, maar helaas was de termijn verstreken waardoor niet meer met terugwerkende kracht een extra aanvulling kwam.

Trots vertelt Mustafa dat hij nu bijna alle schulden heeft afgelost en mensen hem nu ook wel willen lenen omdat ze weten dat hij alles terugbetaalt. Hij woont weer op een vaste plek en beetje bij beetje komen er nieuwe spullen in zijn huis. Elke 18de juni geeft hij zichzelf een cadeautje, omdat hij op die dag van start ging met zijn nieuwe leven zonder drugs.

Het straatpastoraat is voor Mustafa heel belangrijk geweest, zowel materieel als door de steun en vriendelijkheid die hij er ontving en ontvangt. “God heeft me vergeven en is goed voor me. Ik dank soms God dat ik dakloos ben geweest. Het heeft me tot een beter mens gemaakt en ik heb veel geleerd”. Belangrijk is dat je als dakloze de hoop op betere tijden weet te behouden of terug te krijgen, zegt hij. Maar je moet ook gemotiveerd zijn om opnieuw te beginnen.

Opgegroeid als moslim voelt hij zich thuis in andere kerken. “God is dezelfde in Islam, bij PKN of Katholieken”. Daarom komt hij graag bij Lianne in de viering en is het straatpastoraat een beetje zijn thuis. Daarbij vond hij en vindt hij het zijn plicht andere zwakken in de samenleving te helpen. Om die reden is hij ook vrijwilliger geworden.

**Het Straatpastoraat
Den Bosch**

Kerstmis 2020

maakten. We deden dat in deze donkere tijd van Covid-19 virus en coronamaatregelen met grotere intensiteit. Bemoedigende woorden sprak bisschop Rudolf de Korte van 's-Hertogenbosch en zond ons allen met Gods zegen heen. Het San Damianoklooster had de kerkgangers een heerlijke maaltijd willen aanbieden, maar dat kon zelfs op de coronaveilige afstand van anderhalve meter niet doorgaan. Als gelukkig alternatief kregen we een dinerpakket mee om thuis – of op de brug – op te eten. En ook bisschop de Korte hoefde die Kerstavond niet zelf te koken. De vrijwilligers werden na afloop van de viering uitgenodigd om elkaar te ontmoeten bij koffie en taart. Als dank voor hun inzet in 2020

reikte de voorzitter hen een mooie kaars uit. Daarop stond de heilige Franciscus afgebeeld met daaronder het logo van het Straatpastoraat Den Bosch.

De Kerstviering van het Straatpastoraat Den Bosch had een bijeenkomst moeten zijn, waarin inspirerend samenzijn in evenwicht werd gehouden door een goede maaltijd na afloop.

Helaas viel dit voornemen door een gemeen virus grotendeels in het water.

Gelukkig kon de viering zelf wel doorgaan, op afstand weliswaar en zonder luid gezang maar wel met de voorzang van twee “engelen”.

Een Adventsverhaal en het Kerstverhaal werden voorgelezen. Natuurlijk was er zoals in elke viering van het Straatpastoraat Den Bosch alle gelegenheid om een lichtje op te steken voor wie ons ter harte ging of voor de zorgen die we ons

Intussen

1.

Kou, sneeuw, ijs en regen houden geen rekening met mensen zonder dak. En het Covid-19 virus al evenmin.

Het aantal daklozen is nog steeds groeiende en uit onderzoek blijkt dat eenzaamheid ondanks inspanningen van overheid en organisaties in alle leeftijdsgroepen toeneemt. Ook thuisloosheid neemt toe.

Gegeven die verontrustende ontwikkelingen verheugt het dat grote corona-uitbraken in opvangcentra tot nu toe zijn uitgebleven. Mooie initiatieven hebben het zelfs mogelijk gemaakt dat daklozen tijdelijk onderdak vonden in hotels en pensions en zo tot rust kunnen komen in een schone en veilige omgeving. Voor hen mag de epidemie nog wel even duren.

Ondertussen blijft de behoefte aan een luisterend oor en een gesprekspartner waarmee over de diepere zaken in het leven gesproken kan worden.

Die impuls blijft onverminderd groot.

Lianne, onze straatpastor, begeeft zich met alle beperkingen onder hen. Voor haar is het vooral fijn dat de ergste kou uit de lucht is. Als alle publiek toegankelijke ruimtes gesloten zijn, is een rustig gesprek alleen op straat mogelijk.

Een warme lentezon zal veel doen opbloeien, ook Lianne's werk voor de mensen van de straat op de straat.

2.

Het Fonds Franciscus is opgericht om vijf jaar lang inloophuizen en straatpastoraat te ondersteunen bij de exploitatie. Tegelijkertijd worden er cursussen en bijeenkomsten aangeboden aan de werkers rond het presentiepastoraat, en aan besturen om het bestuurswerk te optimaliseren. In 2021 zullen bestuursleden ook weer deelnemen aan (online) bijeenkomsten. De penningmeester Bas van den Bouwhuisen deed in het oktobernummer van 2020 al verslag van zijn ervaring met het fonds en de aangeboden scholing. Het Kansfonds interviewde Bas over zijn betrokkenheid. Het interview kunt u nalezen op de website van Kansfonds:

<https://www.kansfonds.nl/artikelen/verhalen/vijf-fondsenwervingtips-voor-inloophuizen-straat-en-buurtpastoraten>

3.

Tot slot. 2021 is een jubileumjaar voor het Straatpastoraat Den Bosch. Daar zullen we u over informeren als we weer in groter verband mogen vieren.

Straatpastor Lianne van Oosterhout

De straatpastor en haar medewerkers verlenen pastorale zorg aan velen in Den Bosch die al dan niet tijdelijk dak- en thuisloos zijn of zijn

geweest. U kunt haar bereiken per mail via straatpastordb@gmail.com of telefonisch op 06 17 66 24 12 of, maar ook persoonlijk tijdens het spreekuur of rond de zaterdagse viering.

Zie ook straatpastoraatdb.nl

Spreekuur

Donderdag vanaf 14.00 uur. Inloop tot 16.00 uur. Stadsklooster San Damiano, van der Does de Willeboissingel 12, 's-Hertogenbosch

Zaterdagse viering

Aangepast vanwege corona: elke eerste zaterdag van de maand om 15.30 uur, van der Does de Willeboissingel 11. Geen koffie vooraf.

Nieuwsbrief

Voor toezending aanmelden per post of e-mail.

Kantoor- en correspondentieadres

Samuel Morsestraat 5, 5223 DB Den Bosch

Uw bijdrage is van harte welkom

Van Lanschot Bankiers rek. nr. NL57 FVLB 0638 7730 91. Het Straatpastoraat Den Bosch is een erkende ANBI instelling; uw gift is aftrekbaar voor de inkomstenbelasting.

Het Straatpastoraat Den Bosch wordt gesteund door **het Fonds Franciscus**.